

versitetetsqvæsturen, til Fordeel for Ordningen af Rigbærerfagen for Fremtiden. Jeg udtaler det Haab, at Kultusministeriet vil anvende denne Bemyndigelse med den Billighed og tage det Hensyn, som jeg troer er antydet i Sagens Natur og ved den Maade, hvorpaa dette Forhold har dannet sig. Jeg skal blot ganske kort sige, at det allerede i 1851, dengang jeg selv havde den Ære at bestyre Kultusministeriet, blev bestemt ved en kongelig Resolution, at Communitetet uden nogen Godtgjørelse skulde afgive Rigbærerprivilegiet. Det har siden været forhandlet med andre Autoriteter uden Universitetets eller Communitetets Mellemkomst, hvorledes denne Sag kunde ordnes. Communitetets Bestyrelse har ikke havt det Allermindste dermed at gjøre, og har heller ikke lagt nogen Hindring i veien for, at Sagen kunde ordnes snarest mulig, men den har trukket sig hen, som det sees, i en Række af Aar. I denne Række af Aar har altsaa Communitetet været i virkelig Besiddelse af Privilegiet, og Rigbæringen er bleven besørget for Communitetets Regning, medens det Overskud, der derved er fremkommet, ikke er opført paa Finantsloven, men er gaaet ind i Communitetets Formue. Derved er der nu opstaaet et saadant Forhold, at det ikke synes ganske billigt, at f. Ex. Communen, hvis den nu overtager Rigbæringen, skal tillige have en Pengegave for en Række af Aar, hvori en anden Stiftelse har havt Rigbæringen i Henhold til ældre Privilegier, især da denne Stiftelse ikke har gjort nogen som helst Banffællighed ved at opoffre sit Privilegium. Jeg udtaler blot den Forhaabning, at Ministeriet vil tage de Billighedshensyn, som her kunne tages.

Indenrigsministeren: Da min Collega er tilstede i det andet Thing og saaledes ikke kan være her, skal jeg tillade mig at bemærke, at jeg vel ikke kjender saa ganske nøie til den Sag, hvorefter den ærede Taler fremsatte nogle Uttringer, at jeg kan udsørlig besvare dem, men at jeg er aldeles overbevist om, at de Billighedshensyn, der kunne tages, ogsaa af min Collega og af Kultusministeriet i det Hele ville blive tagne i denne Henseende.

Da Ingen videre begjærede Ordet, gik man — efterat Formanden havde bemærket, at Afstemningen over de enkelte S'er kun vilde angaae Hovedsummerne og at Afstemningen over § 1 sidst vilde finde Sted — over til Afstemning, hvorved:

1) Lovforslagets § 2 (see Anhang A. Sp. 821—22)

vedtoges eenstemmigt med 36 Stemmer.

2) Lovforslagets § 3 (see Anhang A. Sp. 821—24)

vedtoges eenstemmigt med 34 Stemmer.

3) Lovforslagets § 4 (Begyndelsen) (see Anhang A. Sp. 823—26.)

vedtoges eenstemmigt med 34 Stemmer.

4) Lovforslagets § 4 (Slutningen) (see Anhang A. Sp. 825—26)

vedtoges eenstemmigt med 34 Stemmer.

5) Lovforslagets § 5. (see Anhang A. Sp. 825—28)

vedtoges eenstemmigt med 35 Stemmer.

6) Lovforslagets § 1 (see Anhang A. Sp. 821—22)

vedtoges eenstemmig med 35 Stemmer.

Derefter fattes Sagens Overgang til 3die Behandling under Afstemning og vedtoges eenstemmigt med 32 Stemmer.

Ændringsforslag til 3die Behandling indkrævedes til den næste Dags Aften.

Formanden: Den næste Sag paa Dagsordenen angik 1ste Behandling af Forslag til Lov om Fritagelse for stemplet Paa pirs Brug til de Obligationer, som af Kjøbenhavns Commune udstedes for et Laan af indtil 2 Millioner Rigsdaler, samt til Transporter af disse Obligationer*).

*) Lovforslaget findes i Anh. A. Sp. 873